

Izstāsti man savu sapni!

Tā nu ir sanācis, ka esmu piedzimis šajā brīnišķīgajā valstī, ko sauc par Latviju. Piedzimstot kļuva par daļu no Latvijas. Latvija ir mana dzimtene un mājas. Atgriežoties no ārzemēm, mani vienmēr pārņem laimes sajūta, jo es atgriežos mājās.

Es sapņoju par tīru Latviju, kurā jūra, upes un ezeri ir bez piesārņojuma. Es sapņoju par zaļu Latviju, kurā meži ir biezi un bagātīgi un ezeri vairs neaizaug un nepārvēršas purvos. Putni kokos laimīgi čivina, un cilvēki var peldēt dzidros un zilos ūdeņos. Sētnieki ar prieku staigā pa pilsētas parkiem, jo visas ielas ir tīras.

Es aizgāju gulēt un atkal redzēju sapni. Sapnī Latvija bija bagāta, un visi ceļi bija gludi. Ar velosipēdu nu varēja braukt droši, jo nebija vairs bedres un visur bija velosipēdu braucamās joslas, kas ziemā tika apsildītas un izgaismotas. Man bija liels prieks, iebraucot pilsētā, jo viss bija krāšņs un moderns, bija skaistas mājas un puķu dobes. Redzēju jaunas kafejnīcas, kurās varēja izbaudīt smaržīgu un smalku ēdienu. Nonācu līdz slimnīcai un iegāju tajā. Cilvēkus un dzīvniekus tur ārstēja ar ļoti labiem, jauniem medikamentiem. Bija atrastas pat tādas zāles, ar kurām varēja izārstēt visas nāvējošās slimības. Nu visi dzīvoja garu, skaistu dzīvi līdz 100 gadiem, priecājoties un darot labu viens otram.

Tas bija sapnis. Tikai sapnis, kurā īstenība sajaukusies ar vīzijām. Tomēr ceru, ka iespējams šāda Latvija būs. Lai tas piepildītos, mums visiem vajag spēku, izturību, mīlestību, labu izglītību un darbu, kas patīk... Izstāsti man arī savu sapni! Vai tas būs par Latviju? Mums ir jācenšas piepildīt savus sapņus. Tad arī nākotne mainīsies.

